

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou ve věci

žalobce: **JUDr. V. H.**, narozený dne -
bytem -

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**
sídlem Na Poříčním právu, 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 9. 9. 2015, č. j.: MPSV-UM/18700/15/9S-HMP

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2015, č. j.: MPSV-UM/18700/15/9S-HMP, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘ“) zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 9. 7. 2015, č. j.: 1239733/15/AB, kterým bylo podle ustanovení § 62 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSSP“) a § 3 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZŽEM“) rozhodnuto o vzniku přeplatku na dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení přiznané žalobci ve výši 5 937 Kč a o povinnosti uvedený přeplatek vrátit.
2. Žalobce v žalobě namítal, že správní orgány obou stupňů nezohlednily celkové náklady vymáhání přeplatků nájemného, občanskoprávní soudy mu přitom nepřiznávají nárok na náhradu nákladů řízení vždy. Teprve čistý výnos z přeplatků nájemného po odečtení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

nákladů na jejich vymáhání může být položkou odečitatelnou od nákladů na bydlení. Žalovaný tento postup odůvodňuje ustanovením § 5 ZSSP, avšak přeplatky na nájemném figurují v ustanovení § 25 odst. 3 ZSSP. Žalobce též nebyl dostatečně určitě informován o způsobu vzniku přeplatku, řízení tak nebylo řádně zahájeno.

3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Vracení přeplatku na nájemném je nutno odečíst od nákladů na bydlení; do nákladů nelze zahrnout soudní výlohy. Žalobci byl postup prvoinstančního orgánu vysvětlován při ústních jednáních. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).
6. Soud ve věci rozhodl při jednání, protože na jeho nařízení žalobce trval.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím Úřadu práce ČR – Krajské pobočky pro hlavní město Prahu (prvoinstančního orgánu) ze dne 4. 3. 2015, č. j.: 435204/15/AB, byla žalobci přiznána dávka příspěvek na bydlení ve výši 3 424 Kč měsíčně. Dne 16. 1. 2015 žalobce prvoinstančnímu orgánu oznámil příjem přeplatku nájemného ve výši 6 158 Kč, jenž mu byl vrácen dne 27. 8. 2014. Dne 23. 1. 2015 vydal prvoinstanční orgán oznámení o zahájení řízení o přeplatku ve výši 6 156 Kč; oznámení žalobce převzal dne 26. 1. Dne 26. 1. 2015 bylo s žalobcem konáno ústní jednání, následně žalobce doložil platbu 220 Kč v rozhodných měsících, dne 15.6.2015 se konalo další ústní jednání. Na základě předchozích poznatků vydal prvoinstanční orgán dne 18. 6. 2015 oznámení o zahájení řízení o přeplatku ve výši 5 937 Kč; oznámení žalobce převzal dne 23. 6. 2015.
8. Rozhodnutím Úřadu práce ČR – Krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 9. 7. 2015, č. j.: 1239733/15/AB, bylo podle ustanovení § 62 ZSSP a § 3 ZŽEM rozhodnuto o vzniku přeplatku na dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení přiznané žalobci ve výši 5 937 Kč a o povinnosti uvedený přeplatek vrátit. Proti uvedenému rozhodnutí se žalobce odvolal.
9. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.
10. Dále soud přikročil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.
11. Pokud jde o náklady na vymáhání přeplatků nájemného, nejedná se o náklady započitatelné dle ZSSP. Tyto náklady nelze započítat ani podle ustanovení § 5 ZSSP, ani dle ustanovení § 25 odst. 3 ZSSP, jež přeplatky na nájemném výslovně upravuje. Ohledně nákladů soudního řízení civilního a jejich náhrady počítá právní řád s jinými instituty, než představuje úprava státní sociální podpory, zejm. se jedná o ustanovení zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OSŘ“). Především jsou zde ustanovení § 142 až § 150 OSŘ o náhradě nákladů řízení; nepřiznal-li civilní soud žalobci náhradu nákladů řízení zcela, jde toliko o jeho rozhodnutí, do něhož nemůže správní soud, tím méně správní orgán jakkoliv ingerovat. Další institut předvídaný OSŘ, jenž předchází nesení břemene nákladů řízení, představuje osvobození od

soudních poplatků pro ty účastníky, jejichž poměry to odůvodňují (§ 138 OSŘ). Byl-li účastníkovi ustanoven právní zástupce (§ 30 OSŘ), vztahuje se osvobození i na odměnu zástupce a jeho hotové výdaje (§ 138 odst. 3 OSŘ); o možnosti požádat o ustanovení právního zástupce musí být účastník soudem poučen. Instituty týkající se nákladů řízení před civilním soudem včetně kompenzací a zamezení vzniku nákladů pro méně majetné osoby dostatečně upravuje již OSŘ, nezabývali se jimi ZSSP, nejedná se o nic překvapivého.

12. Krom toho zůstává žalobce ve své kardinální námitce velmi obecný. Nesnaží se vzniklé náklady žádným, byť povšechným, způsobem vyčíslit, ba ani nespecifikuje své kroky a úkony, za které mu náklady měly vzniknout. K výši nákladů neposkytl žalobce žalovanému ani soudu žádný důkaz.
13. Žalovaný se otázkou započtení nákladů soudního řízení zabýval jak ve vztahu k ustanovení § 5 ZSSP, tak i § 25 odst. 3 ZSSP, ale konstatoval nemožnost jejich zohlednění, jelikož ZSSP nemá žádné ustanovení, dle něhož by to bylo možné.
14. Ustanovení § 5 ZSSP je taxativní, avšak ustanovení § 25 odst. 3 ZSSP je ustanovením speciálním, jež pro účely dávky příspěvek na bydlení okruh příjmů rozšiřuje. Ustanovení § 25 odst. 3 ZSSP na taxativnosti ustanovení § 5 ZSSP nic nemění, avšak ani z jednoho ustanovení ZSSP nevyplývá možnost započtení nákladů vynaložených v civilním řízení soudním.
15. Ze správního spisu je zřejmé, že vedení řízení o přeplatku na dávce bylo bezprostřední reakcí na žalobcovo oznámení o vrácení přeplatku nájemného. Žalobci musela být tato skutečnost patrna. Oznámení o zahájení řízení o přeplatku ze dne 18. 6. 2015, které již bralo v potaz žalobcovy další náklady ve výši 220 Kč, zcela jasně uvádí výši přeplatku, období, za které vznikl, spisovou značku, pod níž bylo vedeno řízení o přiznání dávky, i den, kdy byla žádost o dávku podána. Oznámení bylo žalobci řádně doručeno dne 23. 6. 2015. Podle názoru soudu byl žalobce o správním řízení, jež s ním bylo vedeno, informován dostatečně a prvoinstanční orgán se nedopustil takových procesních nedostatků, jež by způsobovaly nezákonnost rozhodnutí.
16. Napadené rozhodnutí netrpí nedostatky namítanými v žalobě, příp. tyto skutečnosti nejsou vadami. Rovněž prvoinstanční rozhodnutí ani řízení mu předcházející netrpí vadou, jejímž neopravením by žalovaný zatížil nezákonností vlastní rozhodnutí napadené žalobou.
17. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 SŘS jako nedůvodnou zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 SŘS. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení je nepřípustná.

Praha 31. května 2018

Mgr. Dana Černovská v.r.
samosoudkyně